

UZASADNIENIE

A. N. pozwem, który wpłynął dnia 25 października 2017 roku wniosła o zasądzenie na swoją rzecz alimentów od ojca J. H. w kwocie po 1500 zł miesięcznie. W uzasadnieniu swojego żądania podniosła, że pomimo uzyskania przez nią pełnoletniości nadal jest osobą uczącą się, nie mogącą samodzielnie się utrzymać.

W toku prowadzonego postępowania Sąd Rejonowy w Otwocku wydał w dniu 31 października 2017 roku postanowienie w przedmiocie zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego.

W wyniku niestawiennictwa pozwanego na wyznaczone terminy rozpraw pomimo prawidłowego doręczenia wezwania Sąd w dniu 26 kwietnia 2018 roku wydał w niniejszej sprawie wyrok zaoczny, którym zasądził od J. N. (1) H. na rzecz A. N. tytułem alimentów począwszy od dnia 25 października 2017 roku kwotę po 1000 złotych miesięcznie płatną w terminie do 10 dnia każdego miesiąca. W pozostałej części Sąd oddalił powództwo. Nadto Sąd zasądził od pozwanego na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Otwocku kwotę 600 złotych tytułem zwrotu opłaty sądowej, od której zwolniona była powódka.

Od wydanego wyroku zaocznego w dniu 29 maja 2018 roku sprzeciw złożył pozwany, w którym to sprzeciwie pozwany uznał powództwo do kwoty po 300 zł. miesięcznie. Na wyznaczone terminy rozpraw nie stawiała się powódka będąc prawidłowo wezwana.

Na podstawie zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. N. urodzona (...) jest córką J. H. i E. T.. W chwili składania powództwa o roszczenie alimentacyjne powódka była osobą uczącą się. Uczęszczała do XXVI Liceum Ogólnokształcącego w W. do klasy trzeciej.

(d. odpis skrócony aktu urodzenia k. 3 akt, zaświadczenie o kształceniu k. 4 akt).

A. N. zamieszkuje wraz ze swoją matką i bratem w nieruchomości położonej w J.. Jest to dom, w którym mieszkał także pozwany tworząc z matką powódki wieloletni konkubinat. Dom jest współwłasnością matki powódki i pozwanego. Część zajmowana przez nich ma powierzchnię 360 m². Opłaty za media i utrzymanie domu pokrywa matka powódki. Mieszczą się w nich opłaty za energię elektryczną, gaz. A. N. wskazała, iż koszt utrzymania gospodarstwa domowego to kwota ok. 3000 zł miesięcznie. Koszty te pokrywa matka powódki-E. T.. Powódka oszacowała, że koszty jej utrzymania to kwota ok. 1500-2500 zł miesięcznie. Na koszty te składają oprócz partycypacji w kosztach utrzymania wspólnego gospodarstwa domowego, koszty wyżywienia ok. 400 zł miesięcznie, artykuły kosmetyczno-higieniczne- ok. 100 zł miesięcznie, opłaty za kartę miejską 91 zł miesięcznie , korepetycje z matematyki-50 zł za godzinę, lekarstwa na sezonowe choroby-ok. 30 zł, opłata z telefon 150 zł miesięcznie, koszty związane z opłatami szkolnymi, wyjazdami w okresie ferii, czy wakacji. Powódka w opłatach szkolnych wyszczególnia zakupy książek, składki-50 zł. rocznie, wyjścia na strzelnicę -150 zł. rocznie, wydatek za bal studniówkowy. Nadto w kosztach utrzymania znajdują się wydatki związane z zakupem ubrań. Koszty utrzymania powódki pokrywa jej matka, która prowadzi działalność gospodarczą w postaci organizacji opieki na dziećmi oraz zajmuje się także wynajmowaniem pokoi w pensjonacie w K.. Nadto matka powódki otrzymuje środki finansowe z wynajmowania dwóch lokali położonych W. z czego uzyskuje dochód w kwocie ok. 7000 zł miesięcznie. Powódkę wspierają również jej dziadkowie macierzyści. A. N. nie utrzymuje kontaktów ze swoim ojcem.

(d. zeznania A. N. k. 30-31, 41 akt, zeznania J. H. k. 97 akt, decyzja w sprawie wymiaru podatku k. 35 akt, faktury za energię elektryczną k. 38, za gaz k. 39-40 akt).

J. H. zatrudniony jest w przedsiębiorstwie farmaceutycznym w dziale technicznym. Pozwany głównie zajmuje się obsługą techniczną samochodów i z tego tytułu osiąga wynagrodzenie w kwocie ok. 2000 zł brutto. W 2017 roku

pozwany wykazał dochód w kwocie 23 265 zł. W wyniku schorzeń związanych z kręgosłupem pozwany stale pozostaje pod opieką medyczną. J. N. (2) H. obecnie wynajmuje mieszkanie za kwotę 800 zł. miesięcznie. Upřednio pozwany przez wiele lat zajmował się prowadzeniem firmy budowlanej i wykończeniowej. Z chwilą opuszczenia przez J. H. wspólnego gospodarstwa domowego pozostawił on swój majątek w tym nieruchomości w J., w której mieszka powódka, lokale w W. wynajmowane przez matkę powódki, dzieciom w tym powódce, co miało stanowić zabezpieczenie ich kosztów utrzymania.

(d. zeznanie PIT 36 za 2017 rok k. 55-61 akt, dokumentacja medyczna pozwanego k. 62-66, 77-81 akt, umowa najmu k. 76 akt, zeznania J. H. k. 97-98 akt).

Sąd zważył co następuje:

Zgodnie z dyspozycją art. 133 § 1 k.r. i op. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Zgodnie z § 3 tego przepisu rodzice mogą uchylić się od świadczeń alimentacyjnych względem dziecka pełnoletniego, jeżeli są one połączone z nadmiernym dla nich uszczerbkiem lub jeżeli dziecko nie dokłada starań w celu uzyskania możności samodzielnego utrzymania się.

Z kolei w myśl art. 135 § 1 k.r. i op. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu powódka A. N. mimo swego wieku nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie. Powódka jest osobą młodą, cały czas uczącą się. Sąd nie kwestionuje kosztów utrzymywania powódki, które utrzymują się na wysokim poziomie i pokrywane są przez jej matkę oraz dziadków macierzystych, co wynika z zeznań powódki. Zdaniem Sądu koszty te nie mieszczą się w zakresie możliwości zarobkowych pozwanego. Zauważyć należy, iż możliwości zarobkowe rozumiane jako środki pieniężne, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności, stosownie do swych sił umysłowych i fizycznych - tak np. uchwała pełnego składu (...) – Izby Cywilnej i Administracyjnej z dnia 16 grudnia 1987 r., III CZP 91/86, OSNCP 1988, nr 4, poz. 42, wyrok SN z dnia 22 czerwca 2007 r., II UK 229/06, LEX nr 422753, u pozwanego związane są z osiąganymi przez niego dochodami z wykonywanej pracy. Niewątpliwie pozwany jak wynika z jego zeznań dysponuje doświadczeniem w prowadzeniu działalności gospodarczej w branży budowlanej, zakres jego pracy obecnie wykonywanej świadczy o zadaniach w firmie, w której jest on zatrudniony. Wskazywana kwota 2000 zł. brutto jako wynagrodzenie osiągane przez pozwanego w ocenie Sądu jest niższa od możliwości zarobkowych związanych z doświadczeniem zawodowym pozwanego. W toku postępowania wykazane zostało również, iż matka powódki ma dobre możliwości zarobkowe, albowiem prowadzi ona nie tylko działalność gospodarczą, ale również jak wynika z zeznań pozwanego uzyskuje środki finansowe pochodzące z wynajmu dwóch lokali w W.. Powódka z matką i bratem zamieszkuje w dużym 360 metrowym domu co wskazuje na dobry standard życia. Ważnym jest także, że starszy brat powódki partycypuje w kosztach utrzymania wspólnego gospodarstwa domowego, w którym mieszka także powódka.

Z kolei pozwany J. H. nie kwestionuje swojego zobowiązania alimentacyjnego względem swojej córki, lecz poddaje pod wątpliwość wysokość kwoty alimentacyjnej. W ocenie Sądu uznana przez pozwanego kwota tj. po 300 zł miesięcznie jest niewystarczająca. Biorąc pod uwagę fakt, iż pozwany nie posiada nikogo na swoim utrzymaniu jak i fakt, iż w żaden inny sposób nie doposaża swojej córki jak i nie partycypuje w żadnych kosztach jej utrzymania, a mając na względzie uzyskiwane przez pozwanego dochody oraz jego możliwości zarobkowe wynikające z doświadczenia w branży budowlanej, Sąd uznał, że winien onłożyć na rzecz A. N. kwotę po 500 zł miesięcznie. Kwota 500 złotych pozwoli na zaspokojenie niezbędnych potrzeb powódki i nie będzie stanowiła nadmiernego uszczerbku dla pozwanego mając na uwadze wysokość obecnych świadczeń uzyskiwanych przez strony oraz ich usprawiedliwionych potrzeb. Wobec powyższego Sąd po ponownym rozpatrzeniu sprawy na skutek złożonego sprzeciwu od wyroku zaocznego na podstawie art. 133 i 135 § 1 k.r. i op. orzekł jak w sentencji.

Ponadto Sad zasądził od pozwanego kwotę 300 zł tytułem zwrotu opłaty sądowej, z której zwolniona była strona powodowa na podstawie art. 113 ust.1 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art.98 k.p.c.